

عنوان مقاله:

بررسی هیستولوژیک و اکنش بافت همبند Rat نسبت به سه نوع گوتاپرکای آریادنت، Diadent و Roeko

محل انتشار:

مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد، دوره 29، شماره 1 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده‌گان:

مریم بیدار - دانشیار گروه اندودنتیکس دانشکده دندانپزشکی و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

غزال صادقی - اندودنتیست عضو گروه اندودنتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

فهیمه زواشکیانی - دندانپزشک

خلاصه مقاله:

مقدمه: با توجه به ساخت انواع کن‌های گوتاپرکا و اهمیت سیل آپیکال در موقیت درمان ریشه، این تحقیق با هدف ارزیابی خواص بیولوژیکی گوتاپرکای ایرانی آریادنت و مقایسه آن با دو نوع گوتاپرکای مشابه خارجی رکو و دیادنت صورت گرفت. مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی Rat invivo ۲۹ بالغ با میانگین وزنی ۲۰۲/۴۷۷g تحت جراحی قرار گرفته و در پشت هر حیوان چهار برش ایجاد شد. در سه محل قطعه‌ای از سه نوع گوتاپرکای فوق الذکر کاشته شد و برش چهارم بعنوان کنترل منفی در نظر گرفته شد. حیوانات در دوره‌های زمانی ۱۵، ۳۰ و ۶۰ روزه کشته شدند و از بافت همبندی زیر جلدی نمونه برداری شد. تمام نمونه‌ها تحت بررسی‌های هیستوپاتولوژی در ارتباط با یک متغیر تعداد سلولهای التهابی مورد بررسی قرار گرفتند. آنالیز آماری داده‌ها توسط آنالیز واریانس یکطرفه و دانکن با ضرب اطمینان ۹۵٪ انجام شد. یافته‌ها: نتایج مشاهدات هیستوپاتولوژیک نشان داد که گوتاپرکای آریادنت بطور معنی داری نسبت به دو گوتاپرکای مورد مقایسه در دوره ۱۵ روزه دارای بیشترین خاصیت تحریکی می‌باشد و بدنه Rat نسبت به آن واکنش‌های شدیدتری نشان می‌دهد. ولی گوتاپرکای آریادنت در دوره‌های طولانی تر (۳۰ روزه و ۶۰ روزه) دارای نتایج یکسانی با دو نوع گوتاپرکای Roeko و Diadent می‌باشد و اختلاف آماری معنی داری از نظر قابلیت سازگاری بافتی میان آنها مشاهده نشد. نتیجه گیری: گوتاپرکای آریادنت را می‌توان بعنوان جانشینی برای گوتاپرکاهای خارجی بکار برد.

کلمات کلیدی:

گوتاپرکا، کاشت زیر جلدی، سازگاری بافتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1739313>

